

Erősítsük meg hitünket! – Cserháti Ferenc püspök levele

2012. 12. 05. 15:19 -

Cserháti Ferenc, az MKPK külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspöke hetedik alkalommal írt körlevelet a külföldön élő magyar, illetve magyarul beszélő hívekhez és lelkipásztorokhoz. Az alábbiakban ezt az adventi buzdítást közöljük.

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves Magyar Testvéreim!

Ezt a körlevelet azért írom, mert nyomatékosan rá szeretnék mutatni egy globális, minden keresztényt érintő, nagyon fontos, sürgető feladatra, amelynek kötelezettsége alól külföldön sem vonhatjuk ki magunkat. Az igaz, jó és szép értékek új felfedezéséről és továbbadásáról van itt szó, mindenek előtt az Isten, a Szeretet, a teljes élet megismeréséről és megismertetéséről, a társadalmi és kulturális együttélés, a gazdasági fellendülés biztos alapjairól. A hit értékeinek korszerű átgondolása és továbbadása, az új evangelizáció fontos és sürgető feladat, nem csak azért, mert ez kereszténységünkkel együtt járó hivatás, hanem azért is, mert napjainkban még a keresztények közül is sokan úgy élnek, mintha Isten nem lenne, nem ismerik sem Istent, sem "Isten titokzatos, rejtett bölcsességét", hiszen ha ismernék követnék is Őt (vö. 1 Kor 2,8), és nem keresnék a szívünkbe oltott transzcendens vágyak kielégítését mindenféle babonákban, pótvallásokban vagy zűrzavaros eszmei áramlatokban, amelyek gyakran veszélybe sodorják az egyéneket, egész közösségek és társadalmak életét.

Az új evangelizáció célja a keresztény hit korszerű megvilágítása, megszilárdítása és továbbadása: Krisztusnak, a világ világosságának, az élő vizek forrásának, az élet kenyérének megismerése, megismertetése és megszerettetése. Ennek érdekében, XVI. Benedek pápa nemrég megnyitotta Rómában a Hit Évét, amely világszerte egy új készítés arra, hogy Krisztussal együtt útra keljünk és kivonuljunk a bennünket körülvevő pusztaságból az élet helyére, az Istennel való életre, hiszen Ő, aki az út, az igazság és az élet, fakaszt életet, mégpedig teljes életet. Arra készít, hogy keressük az isteni bölcsességet és tanuljunk meg újra Isten útján járni, és így valóban emberhez méltóan és békében élhessünk, a próféta intelme szerint: „Tanuld meg, hogy hol az okosság, hol az erő, hol az értelem - hogy azt is megtanuld: hol van a hosszú élet és a jólét, hol a ragyogó szem és a béke” (Bar 3, 12-14)?

Ez a világméretű mozgósítás a keresztény hit elmélyítésére és továbbadására elsősorban a hívők közösségének szól, azoknak, akik rendszeresen imádkoznak, hallgatják az Isten Igéjét, részt vesznek a vasárnapi szentmiséken, áldoznak és a többi szentségekhez is járulnak, és kiveszik részüket az egyház rendes működésének életéből, mert az egyháznak ez a szabályos élettevékenysége tulajdonképpen már maga a tágabb értelemben vett evangelizáció. Ezért a Szentlélek segítségével, ennek a természetes vallásgyakorlatnak, normális evangelizációnak, most még intenzívebbé kell válnia. "Magunkévá kell tenni az első keresztény közösségek apostoli lendületét. Bár kicsik és védtelenek voltak, a hirdetéssel és a tanúságtétellel el tudták terjeszteni az evangéliumot az akkor ismert világ minden részén" (XVI. Benedek pápa üzenete a missziós világnapra 2012).

Mivel Jézus Krisztus örök igazsága mindig új és minden újnak a forrása, új módszereket és új kifejezési formákat is keresnünk kell annak érdekében, hogy Isten üdvözítő örömhírével megérinthessük kortársaink szívét. A szentéletű emberek és a vértanúk erős, buzgó és kitartó hitével aztán még inkább új lendületet adhatunk a körünkben működő különböző egyházi csoportoknak, eleve név és hatékonnyá tehetjük a hagyományos strukturákat. Ha elfogadjuk a Szentlélek irányítását, akkor érzékenyek leszünk azok iránt is, akik meg vannak ugyan keresztelve, de eltávolodtak az egyháztól és a keresztény lélettől. Vonzó, személyes, hiteles keresztény magatartásunkkal megszerethetjük a keresztény hit szépségét, a Jézus Krisztussal való személyes találkozás örömeit az egyházban, a hívők közösségében (Vö. Bischofssynode XIII, [Die \(#\) neue Evangelisierung](#), Instrumentum laboris, Vatikanstadt 2012, V) és elősegíthetjük az új evangelizáció sikerét környezetünkben.

Napjainkban azt mondogatják, hogy meggyengült az emberek hallása, de megerősödött a látása: nem hallani, ők látni akarnak! Látni akarják, hogy valóban hisszük is azt, amit hirdetünk. Látni akarják, hogy nem csak hirdetjük az Isten Szavát, hanem aszerint is élünk, és így hiteles keresztény magatartásunkkal tanúsítjuk: a mai, modern körülmények között is lehet élni a Názáreti Jézus tanítása szerint. Az egyház szemében a legelső evangelizációs eszköz híveinek őszintén keresztény élete, szoros egységben Istennel, akire teljesen ráhagyatkozunk; másokat szolgáló, áldozatos magatartásuk. (...) A mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is" – emlékeztet VI. Pál pápa (EN 41), majd

így buzdít: „Azt várja el tőlünk a világ, hogy legyen egyszerű az életünk, legyünk imádságosak, szeressük embertársainkat, főleg a kicsinyeket és szegényeket. Engedelmisséget és alázatot akar látni, lemondást és áldozatkészséget. Csak a keresztény életszentségnek e jelei nyithatják meg az utat szavainknak a mai ember szívéhez, nélkülük szavunk üres és eredménytelen lesz” (EN 76).

A külföldön élő magyar testvérek és közösségek számára, túl a hitbeli meggyőződésen, egyenesen létfontosságú kérdés is, hogy mennyire tudják tovább adni a szülőföldről hozott krisztusi hitet, magyar őseink szent örökségét, amelyért eleink mindig kiálltak, küzdöttek, sőt nem egyszer vérüket ontották és életüket is feláldozták történelmünk során, csak hogy ezt a szent örökséget megőrizhessék és ránk hagyhassák. Nekünk külföldön sincs jogunk ahhoz, hogy megvonjuk gyermekeinktől és unokáinktól ezt az ősi családi örökséget, a ránk hagyott krisztusi hitet, mert mindenkinek, beleértve külföldön született utódainknak is, joga van ahhoz, hogy megismerje Isten üdvözítő örömhírét Jézus Krisztusban. Ezért nagyon fontos és elengedhetetlenül szükséges, hogy a szülők, testvérek, rokonok, jó barátok és ismerősök, az oktatókkal és csoportvezetőkkel együtt, valamennyien hithirdetők is legyenek, szívükön viseljék szent hitünk és magyar örökségünk ápolását és továbbadását. De hát gyermekeink és unokáink hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs aki hirdesse nekik (Vö. Róm 10, 14)?

Ezért vegyük elő bátran, olvassuk és tanulmányozzuk külföldön is a Bibliát, a katekizmust, a II. Vatikáni Zsinat dokumentumait, tanuljuk és tanítsuk meg kívülről is a legfontosabb imákat: a Miatyánkot, az Üdvözlégyet, a Hiszekegyet, a Tízparancsot, a hét szentséget, a szentmise részeit és énekeit, amint ezt őseink is tették és ennek hasznát látták. Sajátos körülményeink között is keressük a hit megközelítésének és továbbadásának korszerű formáit. A korábban létrejött csoportokba, egyesületekbe, körökbe vonjuk be a fiatalokat is, segítsük és támogassuk őket és soha se zárkózzunk el új és nemes kezdeményezéseik elől, mint ahogyan már erre is találunk szép példákat világszerte. A külföldi magyar közösségeknek akkor van jövője, ha a magyar unió erősítése mellett, hitünk ápolását, megerősítését, továbbadását éppúgy felvállaljuk és szolgáljuk.

Azt is jól tudom, hogy olyan kulturákban élünk, ahol igen sokan nem ismerik fel magukban a hit ajándékát, de becsülettel keresik saját létük és a világ végső értelmét és igazságát. "Ez a keresés hiteles előjátéka lehet a hitnek", állapítja meg a Szentatyja, "mert az embereket az Isten misztériumához vezető úton mozgatja. Az emberi értelemben ugyanis bele van írva az igény, arra, ami érték és ami megmarad örökre. Ez az igény mely kitörölhetetlenül bele van írva az ember szívébe állandó késztetés, hogy megtalálja azt, akit nem keresnénk, ha Ő maga nem indult volna el, hogy találkozzon velünk. A hit éppen erre a találkozásra hív, nyit meg teljesen bennünket" (XVI. Benedek, Porta fidei, 10). Mindez bátorítson minket arra, hogy tudatosan, szívesen és főleg sok szeretettel közeledjünk minden honfitársunk felé, beleértve azokat is, akik még nem ismerték meg Krisztust, vagy nem éppen olyan hagyományos keresztény nevelésben részesültek, mint talán többen közülünk, esetleg másként gondolkodnak és viselkednek, mint ahogyan ezt várnánk, de őszintén keresik, ami "érték és megmarad örökre". Ez hozzásegít minket ahhoz, hogy külföldön is megerősítsük a sokak által áhitott magyar egységet.

A Hit Éve, a katolikus hit továbbadásának, az új evangelizációnak az esztendeje, legyen bátorítás számunkra, hogy újra felkeltsük és megszilárdítsuk elkötelezettségünket a krisztusi hit és örömhír szolgálatában. Ugyanakkor azt se feledjük, hogy "a hit ajándék, amelyet azért kaptuk, hogy megosszuk másokkal; talentum, melyben azért részesülünk, hogy gyümölcsöt hozzon; fény, melyet nem szabad elrejtteni, hanem be kell világítani vele az egész házat" (XVI. Benedek pápa üzenete a missziós világnapra 2012).

Miközben most újra megköszönöm a külföldi magyar Testvérek minden anyagi, szellemi és erkölcsi támogatását közös krisztusi küldetésünk szolgálatában, kívánok Mindenkinek jó felkészülést az Úr érkezésére, kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet.

Mindezek után pedig, Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István király és az összes Magyar Szentek közbenjárására, áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Budapest, 2012. december 2., Advent első vasárnapján.

Dr. Cserháti Ferenc c. centuriai püspök,

külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott
esztergom-budapesti segédpüspök

MKPK Sajtószolgálat/Magyar Kurír

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Cimkék:

[\(/\)](#)

[a lap tetejére \(#top\)](#)

[továbbküldés \(/printmail/hirek/erositsuk-meg-hitunket-cserhati-ferenc-puspok-levele\)](#)

[letöltés \(/printpdf/hirek/erositsuk-meg-hitunket-cserhati-ferenc-puspok-levele\)](#)

[nyomtatási nézet \(/print/hirek/erositsuk-meg-hitunket-cserhati-ferenc-puspok-levele\)](#)

Magyar Kurír Szerkesztőség | Postacím: 1364 Budapest, Pf.: 41. | Tel.: 479-20-20 Fax: 479-20-21 | E-mail: mk@katolikus.hu | [Impresszum](#) | [Médiaajánlat](#)